

ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ «ЗЕЛЕНОГО ОФІСУ» В ОСВІТНІХ УСТАНОВАХ

У статті розглядаються головні аспекти екологічного виховання на засадах сталого розвитку, описано концепцію «зеленого офісу», пов'язану з питаннями стійкості, яка допомагає освітнім установам реалізовувати свою екологічну відповідальність. Концепція базується на принципах 5-R: reduce, remake, redesign, reuse, recycle (скоротити, переробити, переформити, повторно використати, утилізувати).

Ключові слова: «зелений офіс», освіта, освітні установи, сталий розвиток, концепція, екологічні знання, ресурсозбереження.

Актуальність питання збереження навколишнього середовища та раціонального використання природних ресурсів не підлягає сумніву. Відповідний план дій зафіксовано в потрібному контексті – ефективному співіснуванні та поєднанні економічної, екологічної та соціальної складової життя суспільства – та відображено в прагненнях України до сталого розвитку. Одним з дієвих інструментів для вирішення даного питання є концепція «зеленого офісу».

На Конференції ООН зі сталого розвитку «Ріо+20», що відбулася у м. Ріо-де-Жанейро 22-25 червня 2012 р., було підтримано ініціативи міжнародних організацій щодо розвитку і впровадження на національному рівні концепцій «зеленої» економіки, «зеленого» зростання, «інклюзивного зеленого» зростання, які поглиблюють концепцію сталого розвитку з урахуванням сучасних реалій та спрямовані на її більш прагматичну реалізацію [3].

Метою впровадження програми «зелених офісів» є боротьба зі зміною клімату за допомогою підвищення енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії, скорочення використання природних ресурсів і сприяння сталому способу життя за допомогою підвищення обізнаності співробітників (таб. 1).

Таблиця 1.

Цілі та переваги концепції «зеленого офісу»

Цілі «зеленого офісу»	Переваги «зеленого офісу»
1	2
<ul style="list-style-type: none"> • боротьба зі зміною клімату; • сприяти використанню відновлюваних джерел енергії; зберігати навколишнє 	<ul style="list-style-type: none"> • постійне вдосконалення в екологічній роботі та результатах організацій; • зниження впливу офісної роботи на

1	2
середовище; ● скоротити викиди CO ₂ ; ● скоротити використання природних ресурсів; ● сприяти сталому способу життя; підвищити екологічну обізнаність співробітників; ● підвищити енергоефективність будівель; ● вдосконалити систему водоспоживання та водокористування; ● підвищити імідж організації; поліпшити якість внутрішнього середовища будівель.	навколишнє середовище; ● натхнення співробітників на екологічно безпечний підхід у роботі, звичках; ● мотивація персоналу; ● створення позитивного психологічного клімату в колективі; ● підвищення лояльності до організації

Концепція уособлює в собі сучасний комфортний та безпечний для людини простір, який раціонально витрачає власні ресурси, тим самим сприяючи збереженню планети для майбутніх поколінь (рис. 1).

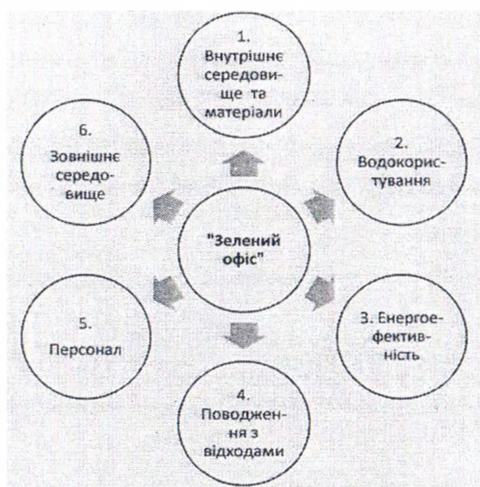

Рис. 1. Схема «Напрями реалізації концепції «зеленого офісу»

У світовій практиці не існує єдиного підходу до сертифікації «зелених офісів» (сертифікати ISO 14001, EMAS, LEED, BREEAM). Існує декілька міжнародних сертифікаційних органів, які надають організаціям статус «зелених», тобто тих які дотримуються вимог системи екологічного менеджменту, шляхом їх сертифікації.

Серед нагальних проблем, які актуалізують створення «зелених офісів» в Україні, виділимо наступні:

- міжнародні екологічні зобов'язання України;
- проблема постачання енергоресурсів, енергетична криза;
- підвищення тарифів на водопостачання та електроенергію;
- зростання ринку відновлюваних джерел енергії (ВДЕ);
- розширення інформаційного поля про екологічні ініціативи та рішення;
- зростання кількості екологічних, інноваційних стартапів, проєктів з енергоефективності та ефективного використання інших ресурсів;
- екологізація освітнього процесу, впровадження стандартів ISO 14001;
- впровадження «зелених офісів» за місцевими стандартами;
- зростання екологічно дружніх настроїв населення.

Концепція «зеленого офісу» [1; 2] може бути впроваджена в освітню сферу. Наприклад, у контексті «зеленого офісу» вагомою складовою є проблема поводження з відходами. Відповідно, набуває важливості практикоорієнтована складова освіти та виховання (проведення тренінгів, позакласних занять, практичних робіт з дітьми та учнівською молоддю). Такі форми роботи допомагають:

- сформувати уявлення про тверді побутові відходи, проблеми їх утилізації;
- усвідомити проблему впливу сміття на здоров'я планети і людини;
- запроваджувати вторинну переробку сміття, зрозуміти її економічне значення;
- поглибити й розширити знання учнів про шляхи розв'язання проблеми побутових відходів;
- розвивати вміння здійснювати пошук інформації у різноманітних джерелах та самостійно приймати рішення;
- виховувати у дітей дбайливе ставлення до довкілля, свого здоров'я і здоров'я планети.

Зазначимо, що концепцію «зеленого офісу» можна застосовувати для

організацій будь-яких форм власності та масштабів, що і дозволяє запровадити її в освітніх установах. Наприклад, заходи з енергозбереження та раціонального споживання води дозволять зекономити ресурси та кошти, які можна буде спрямувати на зміцнення матеріальної бази та інноваційний розвиток закладу. Таким чином, освітня сфера має потужний ресурс для реалізації цілей сталого розвитку та розвитку України.

Список використаних джерел

1. Данилова Н. В. Концепція «зеленого офісу»: світовий досвід та економічне обґрунтування для України. 2017. С. 60–68.
2. Кривомаз Т. І., Карпенко Н. С. Зелені стандарти для покращення офісної діяльності в нових умовах. *Екологічна безпека та природокористування*. 2020. С. 5
3. ISO 14000 FAMILY ENVIRONMENTAL MANAGEMENT. URL: <https://www.iso.org/iso-14001-environmental-management.html> (Дата звернення: 14.04.2022).

С.А. Васильєва, м. Київ

ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ

У статті розглянуто психофізіологічні характеристики з огляду на процеси акселерації, наукове бачення представників медичної галузі особливостей перебігу періодів немовляти та переддошкільного, врахування біологічного віку дитини як один із показників фізичного розвитку дітей раннього віку.

Ключові слова: акселерація, біологічний вік дитини, діти раннього віку, періоди немовляти та переддошкільний, фізичний розвиток.

На сьогодні фізичний розвиток дитини раннього віку визначено як процес зміни біологічних ознак організму, основою якого є біологічні процеси, умовлені спадковими генетичними факторами, умовами зовнішнього середовища і виховання. До показників фізичного розвитку віднесено антропометричні та біологічні дані, рівень фізичних якостей, розвиток основних рухів, рівень показників формування постави, режим рухової активності [1; 5]. Дослідження фізичного розвитку дітей раннього віку вимагає орієнтації у психофізіологічних характеристиках з огляду на процеси акселерації, наукове бачення представників медичної галузі особливостей перебігу періодів немовляти та переддошкільного, врахування біологічного віку, якому притаманний індивідуальний темп розвитку дитини.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ

СУЧАСНИЙ ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС: СУТНІСТЬ ТА ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Випуск №10

**МАТЕРІАЛИ
ЗВІТНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ІНСТИТУТУ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
(ЗА 2021 РІК)**

УДК 371.4:001.76
ББК 74.200
С 91

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Інституту проблем виховання НАПН України
(протокол № 6 від 19 травня 2022 року)*

Рецензенти:

*Лапто В. В., доктор педагогічних наук, професор
Федоренко С. В., доктор педагогічних наук, професор
Назаренко Г. А., доктор педагогічних наук, старший науковий
співробітник*

С 91 Сучасний виховний процес: сутність та інноваційний потенціал:
матеріали звіт. наук.-практ. конф. Ін-ту проблем виховання НАПН
України за 2021 рік. Вип. 10. Івано-Франківськ: НАІР, 2022. 220 с.

У матеріалах науково-практичної (звітної) конференції представлені теоретико-практичні досягнення та наукові розвідки співробітників, керівників експериментальних майданчиків та аспірантів Інституту проблем виховання НАПН України, здійснені у галузі теорії і методики виховання, соціальної та дошкільної педагогіки впродовж 2021 року.

**УДК 371.4:001.76
ББК 74.200**

ЗМІСТ

<i>Амеліна В.М.</i> Формування життєвих стратегій учнівської молоді: шляхи реалізації	6
<i>Безрук К.О.</i> Аналіз формування соціально успішної особистості старшокласника у діяльності учнівського самоврядування	10
<i>Бибик Д.Д.</i> Ціннісні орієнтири молоді у побудові успішного майбутнього	13
<i>Бінецький Д.О.</i> Педагогічні умови військово-патріотичного виховання старших підлітків у процесі військово-спортивної діяльності	17
<i>Бойко А.Е.</i> Формування soft skills у вихованців закладів позашкільної освіти: критичне мислення	21
<i>Вавер М.</i> Впровадження концепції «зеленого офісу» в освітніх установах	24
<i>Васильєва С.А.</i> Психофізіологічні характеристики дітей раннього віку ...	27
<i>Власова В.</i> Особливості організації дистанційного навчання на уроках мистецтва засобами новітніх освітніх технологій	31
<i>Войтенко О.</i> Взаємодія педагогів, батьків та громадських організацій у розвитку екосвідомості зростаючого покоління	36
<i>Войтовська А.І.</i> Спекти соціальної роботи з жінками, які зазнали насилля	39
<i>Вороніна Г.Р.</i> Особливості профорієнтації в освітніх закладах Німеччини	43
<i>Гончар Л.В.</i> Робота з педагогами закладів загальної середньої освіти з формування готовності до відповідального батьківства у старшокласників	47
<i>Докукіна О.М.</i> Батьківська підтримка підлітків у виборі смисложиттєвих цінностей	51
<i>Долгова О.В.</i> «ProfiCamp» – новий формат літнього відпочинку	56
<i>Журба К.О.</i> Смисложиттєві цінності підлітків в умовах війни	61
<i>Канішевська Л.В.</i> Дослідження проблеми формування готовності до відповідального батьківства у старшокласників інтернатних закладів	65
<i>Касіч Н.П.</i> Військово-патріотичне виховання старших підлітків у процесі фізкультурно-оздоровчої діяльності	70
<i>Кириченко В.І.</i> Аналіз партнерської взаємодії закладу освіти і родин старшокласників у формуванні соціально успішної особистості	74
<i>Коломоєць Г.А., Ребрина А.А.</i> Виховний потенціал військово-спортивних ігор у формуванні здорового способу життя дітей та учнівської молоді	78
<i>Комаровська О.А.</i> Музика як складник інформаційної політики: спроба рефлексії	82
<i>Корнієнко А.В.</i> Експериментальне дослідження інноваційного розвитку методичної діяльності в закладі позашкільної освіти	87
<i>Куніця Т.Ю.</i> Соціальні орієнтації сучасної учнівської молоді: теорія питання	92

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**СУЧАСНИЙ ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС:
СУТНІСТЬ ТА ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ**

**Матеріали
звітної науково-практичної конференції
Інституту проблем виховання НАПН України
(за 2021 рік)**

Випуск 10

В авторській редакції
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.
Друк цифровий.
Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 12.97
Наклад 300 прим.
Зам. № 001/05/22

**ВИДАВНИЦТВО
“НАІР”**

Івано-Франківськ, вул. Височана, 18,
тел. (034) 250-57-82, (050) 433-67-93
email: fedorynrr@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного
реєстру видавців, виробників і розповсюджувачів
видавничої продукції №4191 від 12.11.2011 р.

Відомості про авторів

Амеліна Вікторія Михайлівна, науковий співробітник лабораторії соціальної педагогіки та соціальної роботи Інституту проблем виховання НАПН України, магістр соціальної роботи.

Безрук Катерина Олександрівна, науковий співробітник лабораторії фізичного розвитку та здорового способу життя Інституту проблем виховання НАПН України, аспірантка.

Бибик Дар'я Дмитрівна, старший науковий співробітник лабораторії соціальної педагогіки та соціальної роботи Інституту проблем виховання НАПН України, доктор філософії, доцент.

Бінецький Дмитро Олексійович, старший науковий співробітник лабораторії фізичного розвитку та здорового способу життя Інституту проблем виховання НАПН України, кандидат педагогічних наук.

Бойко Анна Едуардівна, старший науковий співробітник лабораторії позапільної освіти Інституту проблем виховання НАПН України, кандидат педагогічних наук.

Бердюг Наталія Сергіївна, професор кафедри екології Поліського національного університету, доктор педагогічних наук, професор.

Васер Марія, ГО «Міжрегіональний центр наукових досліджень та експертиз».

Васильєва Світлана Андріївна, старший науковий співробітник лабораторії дошкільної освіти і виховання Інституту проблем виховання НАПН України, кандидат педагогічних наук.

Власова Валерія, старший викладач кафедри суспільно-гуманітарної освіти Комунального навчального закладу Київської обласної ради «Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів», кандидат педагогічних наук.

Войтенко Олена, Лиманський навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа І-ІІ ступенів – дошкільний навчальний заклад» № 1 Лиманської міської ради Донецької області.

Войтовська Алла Іванівна, викладач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор філософії.

Вєроїцина Ганна Раїсієна, старший науковий співробітник лабораторії виховання готовності до ринку праці Інституту проблем виховання НАПН України, старший викладач кафедри англійської мови технічного спрямування № 2 Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Гончар Людмила Вікторівна, головний науковий співробітник лабораторії інституційного виховання Інституту проблем виховання НАПН України, доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник.

Докукіна Олена Михайлівна, вчений секретар Інституту проблем виховання НАПН України, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник.